

Zmarła Jadwiga Romańska-Gabryś

2024-10-03

W wieku 96 lat zmarła Jadwiga Romańska-Gabryś, jedna z najwybitniejszych śpiewaczek polskich okresu powojennego, odznaczona w 2013 r. medalem „Cracoviae Merenti”.

Nazywano ją „Gildą stulecia”, „najlepszą Butterfly”, „najpiękniejszym polskim sopranem”. Wierna przez całe życie Krakowowi i nierozłącznie z nim związana, śpiewała jednocześnie na licznych scenach Europy.

Przez wiele lat była primadonną Opery Krakowskiej. Na krakowskiej scenie wykonywała pierwszoplanowe partie – od debiutu w roli Gildy w „Rigoletcie” G. Verdiego na otwarcie Opery Krakowskiej w 1954 r. po Tatianę w „Onieginie” P. Czajkowskiego w 1985 r., w spektaklu jubileuszowym 30-lecia pracy artystycznej.

Urodziła się w Sosnowcu w 1928 r. Ukończyła z wyróżnieniem Wydział Wokalny PWSM w Katowicach (1950–1954) w klasie S. Argasińskiej. Jako studentka zdobyła dwukrotnie (1951, 1953) drugą nagrodę na ogólnopolskich konkursach śpiewaczych w Warszawie. W 1955 r. na Międzynarodowym Konkursie Śpiewaczym V Światowego Festiwalu Młodzieży i Studentów w Warszawie zdobyła brązowy medal. Dwa lata później została laureatką I Nagrody Międzynarodowego Konkursu Muzycznego w Monachium. Zdobyla dyplom i medal Międzynarodowego Konkursu Wokalnego w Genewie.

Występowała na wszystkich scenach operowych w Polsce. Obok repertuaru operowego, wykonywała też muzykę oratoryjno-kantatową i recitale pieśniarskie. Śpiewała na prestiżowych festiwalach muzycznych, m.in. w Salzburgu, Gratzu, Zakopanem, a także podczas Wratislavia Cantans we Wrocławiu, Jerash Festival w Jordanii (złoty medal, 1985), Spring Friendship Art Festival w Phenianie (laureatka, 1987).

Artystka wykonywała utwory różnych epok. Miała renomę wybitnej interpretatorki pieśni Karola Szymanowskiego. Koncertowała we wszystkich filharmoniach w Polsce, wielokrotnie w Filharmonii Krakowskiej, a także za granicą, m.in. w Szwajcarii, Rosji, na Ukrainie, w NRD i RFN, Czechosłowacji, Rumunii, na Węgrzech, w Bułgarii, Austrii, we Włoszech, w Danii, Jordanii, Holandii, Korei. Posiadała w swoim dorobku nagrania dla radia, telewizji i wydawnictw fonograficznych.

W latach 1973–1977 pracowała jako pedagog w Akademii Muzycznej w Krakowie. Potem pełniła funkcję kierownika Katedry Wokalistyki Akademii Muzycznej w Katowicach (1978–1981). W 2002 r. otrzymała tytuł profesora, nadany przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Za zasługi dla kultury muzycznej odznaczona m.in. Złotą Odznaką Miasta Krakowa (1965), Nagrodą Miasta Krakowa (1981), Krzyżem Komandorskim Orderu Polonia Restituta (1983), Nagrodą I stopnia Ministra Kultury i Sztuki (1985), medalem „Honoris Gratia” Prezydenta Miasta Krakowa (2006), srebrnym medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” (2007).

Mimo niezwykle bogatego życia zawodowego, zapełnionego kalendarza oraz kuszących propozycji, nie opuściła Krakowa. Przede wszystkim tutaj, jak mówiła, czuła się zawsze na swoim miejscu i właśnie krakowską publiczność pragnęła obdarzyć swoją sztuką.